

PARAULA DE VIDA

Maig 2026

«Com el Pare m’ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors va alenar damunt d’ells i els digué: “Rebeu l’Esperit Sant”» (Jn 20, 21–22).

Després d’haver-se aparegut a Maria Magdalena el matí de Pasqua, el Ressuscitat es va fer present per primera vegada entre els seus deixebles el vespre d’aquell mateix dia. La reacció immediata d’ells va ser l’alegria, seguida de pau, d’aquella pau veritable que només Ell pot donar (cf. Jn 14,27): «Pau a vosaltres» (v. 21). L’alegria i la pau són fruits de l’Esperit¹. De fet, Jesús els diu tot seguit: «Rebeu l’Esperit Sant» (v. 22).

«Com el Pare m’ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors va alenar damunt d’ells i els digué: “Rebeu l’Esperit Sant”».

L’Esperit Sant no tan sols capacita els deixebles per a la mateixa missió que el Pare va encomanar a Jesús, sinó que els "fa néixer" com una nova humanitat. El gest del Ressuscitat d’alenar damunt d’ells és el mateix gest del Creador que infon l’alè de vida a l’èsser humà, modelat amb pols de la terra segons el relat bíblic (cf. Gn 2,7). Així com la Creació és l’obra contínua de l’amor del Pare que sosté tot l’univers, així la nova Creació duta a terme pel Ressuscitat en l’Esperit Sant sostindrà en tot moment la humanitat en el seu camí cap al Regne.

La Paraula de Vida d’aquest mes ens recorda que en la nostra existència tenim una gran oportunitat: esdevenir "altres Jesús". I això és cert per a cadascun de nosaltres personalment, però encara més com a comunitat. Jesús parla als seus deixebles en plural: només junts, cadascun d’ells amb les seves particularitats, podran esdevenir el cos místic de Jesús.

«Com el Pare m’ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors va alenar damunt d’ells i els digué: “Rebeu l’Esperit Sant”».

Com a fills en el Fill, tenim, doncs, la mateixa vocació que Jesús: sortits del si del Pare, som cridats a retornar–hi, revivint en el món els seus gestos i les seves paraules, acompanyats per la gràcia de l’Esperit Sant. Si ens obrim a aquest do, també nosaltres podrem afirmar amb sant Pau: «Ja no soc jo qui visc; és Crist qui viu en mi» (Ga 2,20).

Aquesta Paraula de Vida, doncs, ens convida a aprofundir la nostra relació amb l’Esperit Sant, tant en la pregària com en la vida quotidiana, escoltant la seva veu, que ens recorda que «sense l’Esperit Sant, Déu esdevé llunyà, Crist resta en el passat, l’Evangeli és lletra morta, l’Església és una simple organització, la missió és una propaganda; però que, amb l’Esperit Sant, el cosmos s’eleva i gemega en la gestació del Regne, Crist ressuscitat és present, l’Evangeli és la força de la vida, l’Església significa comunió trinitària, la missió és una nova Pentecosta»².

¹ «El fruit de l’Esperit és aquest: amor, goig, pau, paciència ...» (Ga 5, 22).

² Ignasi IV Hazin, patriarca de l’Església Ortodoxa d’Antioquia, *Consell ecumènic de les Esglésies*, Uppsala 1968.

«Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors va alenar damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant».

Andrea és un adolescent en plena crisi existencial: els dubtes sobre el sentit de la vida, la por del futur, les fragilitats que experimenta, li semblen muntanyes insuperables, i sovint es troba desanimat i infeliç. Algú li suggereix que parli del que l'amoïna amb Chiara Lubich. Just abans de parlar amb ella, Andrea sent a Chiara que diu en veu baixa "Esperit Sant" i s'adona que Chiara està pregant.

Durant la conversa, se sent profundament comprès, escoltat i acollit tal com és. I troba la pau: no perquè els seus problemes hagin desaparegut de sobte, sinó perquè ara hi ha algú amb qui compartir-los.

«De Chiara, no tan sols en vaig rebre ajuda concreta –confiaria anys més tard–, sinó que també en vaig aprendre un estil: estar a prop dels qui pateixen, amb sensibilitat i comprensió, sense jutjar, tal com ho faria Jesús».

Això només pot aconseguir-ho l'Esperit Sant, si l'acollim i el deixem actuar en nosaltres.

Claudio Cianfaglioni i l'equip de la Paraula de Vida